

[Niels Helveg Petersen.]

Om forureningen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger; jeg går ud fra, at der bliver lejlighed til senere diskussion om hele dette spørgsmål. Jeg vil tro, at der er ganske overordentlig meget, der taler for den administrative koncentration af forureningsbekæmpelsen, som nu er sket. Vi ønsker fra det radikale venstres side en forstærket indsats på området. Vi ønsker også at være med til at skaffe de fornødne midler til en forøget forureningsbekæmpelse.

Men når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at jeg er betænkelig ved, at regeringen nu tilsyneladende anser kortlægningsarbejdet for afsluttet. Det er kommet langt, men det er vist for tidligt at sige, at det er kommet langt nok, f. eks. er hele spørgsmålet om industriens forurening jo bogstavelig talt ikke belyst. Jeg opfordrer til, at regeringen i hvert fald ikke på disse områder standser kortlægningen, men tværtimod søger på alle måder at fremme vor viden om sagen; den er faktisk ikke så stor, som vi i mange henseender kunne ønske os det.

Vi glæder os over, at man bebuder et beslutningsgrundlag for prioriteringen af de store trafikinvesteringer. Det lyder fornuftigt. Vi har efterlyst det. Jeg går så også ud fra, at dette indebærer, at ingen store trafikinvesteringer iværksættes, forinden dette beslutningsgrundlag foreligger, og jeg går ud fra, at det gælder såvel de trafikinvesteringer, der direkte henhører under staten, som andre former for trafikinvesteringer. Det, der er det afgørende, må vel være trafiksektoren som helhed.

Men må jeg i forbindelse med trafikproblemerne spørge: hvad er der blevet af planen om, at man skulle finansiere de store broprojekter samtidig og ved hjælp af udenlandsk låntagning? Har man fornuftigvis opgivet forestillingen om, at en sådan finansieringsform løser noget problem, eller gemmer man blot tanken til senere anvendelse?

Regeringen siger, at der skal være fasthed og linje i den økonomiske politik. Hvad vi hidtil har set, giver ikke så meget håb om det. Man har præsenteret dele af sin 4 års plan, og det er ikke lige godt, andre dele af 4 års planen har man glemt, og det er straks bedre. Men jeg må atter understrege, at vore økonomiske problemer er dybtliggende

strukturproblemer, der ikke løses med lidt kapitalmarkedsråd og lidt særtold. Økonomi er noget grumme indviklet noget for de fleste, men hovedproblemet i vor økonomi er ikke så svært at forstå: vi har igennem en længere årrække anvendt for stor en del af vore ressourcer af arbejdskraft og kapital til privat og offentligt forbrug og boligforbrug og for ringe en del til erhvervene. Derfor har vi underskud på betalingsbalancen, og det bliver vi ved med at have, hvis vi bliver ved med at øge det private og offentlige forbrug.

I vort septemberprogram har vi opstillet, hvad vi mener der er grundlag for at bruge på de forskellige områder, hvis vi i løbet af en kortere årrække skal nå balance mellem import og eksport. Med uforandret boligbyggeri, med en stor tilbageholdenhed med offentlig og privat forbrugsudvidelse har vi en mulighed for at nå en varig balance i løbet af nogle år uden at sætte reformarbejdet i stå. Lykkes det ikke at nå denne balance forholdsvis hurtigt, rammer det vore muligheder for fortsat fremgang og for at fastholde den fulde beskæftigelse. Jeg tror ikke, man kan sige, at det, vi hidtil har set, er udtryk for, at regeringen til fulde har forstået omfanget af disse problemer. Så mødte man ikke med en uprioriteret ønskeseddel om en offentlig forbrugsudvidelse, og så mødte man ikke frem med øget statssubsidiering til boligforbrug.

En regering skal ikke dømmes på, hvad den siger den vil gøre, den skal dømmes på, hvad den faktisk gør, og det radikale venstre vil bedømme regeringens forslag på deres egne fortjenester, efterhånden som de fremkommer. Vi vil bedømme dem enkeltvis og i den sammenhæng, de indgår. Vi lægger ikke op til nej-politik eller til negativ oppositionspolitik. Tværtimod har vi som grundlag for vor oppositionspolitik et program, der er meget konkret i sine anvisninger, meget realistisk med sine løfter og meget forpligtende for vor politiske linje. Man kan finde vore standpunkter og kende vor holdning, hvis det er det, man er alvorligt interesseret i. Vi synes, regeringen har gjort en dårlig start, men håber, fortsættelsen bliver bedre.

Ømann: Såvel VKR som socialdemokratiet erklærede før valget og til behagelig vejledning for vælgerne, at valget stod mellem